

Krisztus az út, az igazság és az élet!

Az ember nehezen talál szavakat az olyan szintű együvé tartozás kifejezésére, aminek részesei lehettünk az elmúlt hónapok alatt, ami az Egyházmegyei Találkozó eddigi szervezési munkáit kísérte! Rengeteg felajánlás, vállalás, segítség érkezett helybeliek részéről, ami értékessé és széppé fogja tenni a két napot. Őszinte hála és köszönet érte mindenkinek! Számítunk mindenki segítségére, ezért aki nem szeretne kimaradni Taksony történetének egyik legnagyobb ünnepségéről, kérjük, jelentkezzen a plébánián!

Sokan keressük, hogy mi az a dolog, ami képes lehet arra, hogy különböző gondolkodású embereket egy ügy érdekében összehozzon. Végülis, azt kell válaszolnunk, egyáltalán nem mindegy, hogy mit kínálunk, ám ha látják annak értelmét és célját, akkor rengeteg jószándékú ember fogja azt az ügyet

Pénteki vendégünk a Kormorán zenekar

2007. június 29 - 30.

3. Váci Egyházmegyei Találkozó

magáénak érezni. Ez történt esetünkben is. Tavaly elindultunk egy ötlettel, melyet a lelki megújulás szándéka vezetett, s mára már annyi ember munkája van benne, hogy senki el nem veheti tőlünk június 29-30-át. Több száz helyre eljutottak azok a küldöttek, akik hétről hétre meghívtak az Egyházmegyében

Bójte Csaba

Papp Lajos

több ezer embert, illetve tolmácsolták a helybeliek kedvességét és vendégszeretetét!

Igen, valóban, településünkkel egy kissé központba fogunk kerülni, talán azért, mert nem maradhat szó és nyom nélkül az, ami itt történik. Mert kik élnek itt? Emberek, akiknek fontos a meggyőződésük és fontos az a környezet, ahol élnek, s ezért nagyon komoly áldozatot képesek hozni.

Ez az igazi lokálpatriotizmus!

Ezekkel a gondolatokkal várjuk minden kedves helybeli barátunkat, hozzátartozókat, ismerősöket a Pacsirta-dombrára, hogy együtt ünnepelhessek meg: Krisztus az út, az igazság és az élet!

Zalán atya

SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS

Biztosan meglepődtek, amikor az újságot egy szemetes zsákhoz csomagolva kapták kézhez. Abban is biztos vagyok, hogy sokan most cinkosan összekacsintanak, mondván, hogy: oda is való. Ám, ha mégis elolvassák, akkor tudni fogják, hogy mit kezdjenek vele.

Emlékezzünk vissza, hogy harminc-negyven évvel ezelőtt egy átlagos háztartás mennyi szemetet termelt. Szinte semmit. Nem is volt szemétszállítás, hiszen a csomagolópapír papírból volt, a tejet kannában hoztuk a tejszarnokból, a sör és a bambi csatosüvegben, a szóda szódásüvegben volt, és még a kútvíz is iható volt. A papírral begyűjtöttünk, a fémhulladékot átvette a MÉH, az üvegeket addig használtuk újra meg újra, amíg el nem törtek.

Aztán a civilizáció szép lassan megtanított bennünket szemetet termelni. Nézzünk bele reggel a bevásárlókosárba, és azt tapasztaljuk, hogy a zöldség, a kifli és a tej műanyag zacskóban, a felvágott műanyag-fóliás papírban, a sör fémdobozban, és minden más műanyagban van. Mi pedig egy vállrándítással tudomásul vesszük ezt, és hétről hétre megtöltünk egy kukát, meg egy kukászsákot mellé, és a szeméthegek lassan átrajzolják a térképeket.

Ha azt is megvizsgáljuk, hogy mi van a szemetesben, azt vesszük észre, hogy a legtöbb helyet az ásványvizes és üdítő flakonok foglalják el. Ha ezeket elkezdjük külön gyűjteni, azt tapasztaljuk, hogy belefér a többi hulladék a kukába. Szerencse a bajban, hogy ezek az úgynevezett **PET palackok újrahasznosíthatók.**

Bármerre is járunk az országban, azt láthatjuk, hogy

az önkormányzatok igyekeznek megszervezni az újrahasznosítható hulladékok elkülönített összegyűjtését, több-kevesebb sikerrel. Mi ebben jócskán lemaradtunk, de minden rosszban van valami jó: tanulhattunk mások hibáiból. Láthattuk, hogy az edények közül csak a „műanyagos” telik meg, az viszont egy nap alatt. Láthattuk a gyűjtőszigetek mellett lerakott szemétdombokat, és tudjuk azt is, hogy nem mindenki találja el, hogy melyik edénybe mit kell bedobni, így tudjuk, hogy mit NEM szeretnénk. Azt is tudjuk, hogy nincs mindenkinek lehetősége elvinni a kiválogatott hulladékot a gyűjtőhelyre, ezért egy olyan megoldást választottunk, ami mindenkire eljut, és a legkisebb odafigyelést követeli a lakosságtól, nem mellékesen nem igényel beruházást a falunak.

Önöknek semmi más dolguk nincs, mint a kiürült flakonokat és sörösdobozokat összelapítani, és egy átlátszó műanyagzsákban gyűjteni. Minden hónap első péntekjét megelőző este összekötni a zsák(ok) száját, és kitenni a ház elé. Másnap jön egy autó, és összeszedi. Ennyi.

Ha mégsem viszik el, annak két oka lehet: vagy másfajta hulladék is van a zsákban, vagy maga a zsák nem átlátszó. Ez utóbbi nem fog előfordulni, mivel Önök tudják, hogy milyen egy átlátszó kukászsák. Hiszen épp egy ilyenről vették le azt az újságot, amit most a kezükben tartanak.

Használják hát!

Kezdjék el gyűjteni, mert július 6-án begördül a faluba az A.S.A. gyűjtőkocsija, és mi akkor lehetünk büszkék a falunkra, ha jól megdolgoztatjuk őket.

Meghívó

1 éves a Taksonyi Lokálpatrióta Egyesület

**2007. május 28-án – Pünkösdi hétfőn - a Tájház udvarán
ünnepeljük megalakulásunk első évfordulóját,
melyre várunk minden taksonyi lakost.**

**Azokat, akik eddig is segítették munkánkat, és azokat is,
akikben most érett meg az elhatározás, hogy tenni szeretnének a faluért.**

A legényeknek, leányoknak vidám versenyt rendezünk, melynek végén megválasztjuk Taksony pünkösdi királyát és királynőjét.

Délelőttől késő délutánig jókedvű beszélgetés.
Lokálpatrióta vendéglátás.

Várjuk véleményét, észrevételét, javaslatát a www.taks.hu honlap „FÓRUM” oldalán!!